

14 મે "વિશ્વ માતૃ દિવસ" વૈભવે થી ૧૪ મે માતૃ વંદના સપ્તાહ ઉજવવાની

મા, મા, મમ્મા આ એક સંબંધ એવો છે, જ્યાં બિન્દાસ 'તુકાર' થઈ શકે. એ આપણાથી વીસ, બાવીસ, પચ્ચીસ વર્ષ મોટી હોય છતાં એને 'તુ' કહીને બોલાવી શકાય, કારણકે આપણા જન્મ પહેલાં જ એ આપણી 'ભેસ્ટી' બની ગઈ હોય છે. આપણી રંગરંગથી વાકેફ એવી માને બેધડક મનની બધી વાતો કહી શકાય. મૂઠ ખરાબ હોય ત્યારે એનાથી ઝગરો પણ કરી શકાય અને મનગમતું કંઈ થાય ત્યારે એનાં પર વ્હાલ પણ વરસાવી શકાય.

પપ્પાનાં ગુસ્સાથી કાયમ બચાવનારી એ મા...! અમુક વખતે આપણે એનાં કારણે જ અડકેટ વચ્ચા લોઈએ હં! ધારો કે, એ આપણને કહે, xતું યોગ શીખવા જા. x એને ખબર જ હોય કે આપણે નથી માનવાનાં છતાં કહે. એક બે દિવસ રાહ જુએ. આપણે ન માન્યા. અચાનક ત્રીજા, ચોથા દિવસે એ જ વાત પપ્પાના મોઢે હુકમ રૂપે આવે અને આપણે ધરાર માનવી જ પડે. કારણકે, એમની સામે આપણું કંઈ ન ચાલે.

હકીકતે તો આપણી 'ભેસ્ટી' જ છાનીનાની પપ્પાનાં કાનમાં ફૂંક મારી આવી હોય અને પાછી શાહી બનીને આપણા પક્ષે આવીને એવી ઊભી રહી જાય. કે આપણને કાયમ એ વહાલી અને પપ્પા દવલા લાગે. ટૂંકમાં સામ, દામ, દંડ, ભેદ કોઈ પણ રીતે એ પોતાની વાત મનાવે છૂટકો કરે.

હા, એક વાત પાકી, જેમાં આપણું હિત હશે એમાં જ એની જીવ હશે. એનું ફક્ત એક જ સપનું હોય, કે, દુનિયાભરનાં બધાં જ સુખ એનાં બાળકને મળે. બહલામાં એ શું માંગે? ફક્ત થોડો સમય. જેમાં એનું બાળક એની સાથે પોતાના મનની બધી વાતો કરે અને એનાં મનની બધી વાતો સાંભળે. ખરું ને ?

મા વિશે એક રચના... એક સગપણ એવું, જેમાં સઘળાં સુખ સમાતાં, કહો મમ્મી, મમ્મા, મા કે પછી બોલાવો માતા. મમતાભર્યાં હાથ ફરે ત્યાં, દર્દો વિસરાઈ જાતાં, એનાં પોળે માથું જ મુકતાં, દુઃખ પલાયન થાતાં. અમી ભરી એની નજરોથી, સુખ રેડે છંબકાતાં. દિવથી સ્મિત કરે ત્યારે તો, પારાઓ ઝંખવાતાં. મીઠાં એનાં વેણ સુણાને, ફૂલો પીલી-પીલી જાતાં, કદી રિસાઈ જય તો લાગે, રૂક્યાં જાણે વિધાતા. આંખે ન આવે અશ્રુ, બાળને કારણ હે જગતના ! રહે સ્વસ્થ, ચિરાયુ હે ઊંઠા ! સૌની જીવનદાતા.

ભલે જન્મદાત્રી હોય કે ના હોય પણ બહેન, જીવનદાત્રી, ગુરુ કે સખી રૂપે ઘણી સ્ત્રીઓએ મારાં ચારિત્ર્ય ઘટસ્મરનાં અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો હશે... મારી દરેક પરોક્ષ માતાને માતૃ-દિવસ નિમિત્તે કોટી કોટી વંદન.

જય શ્રીકૃષ્ણ -પારુલ શાહ (ગીર સોમનાથ)

મા મા તે મુંગા આર્શાવાદ, મા તે વહાલ તણો વરસાદ મા તે અમૃત ઘોળો દરિયો, મા તે દેવ કરી અવતરિયો મા તે જતન કરનાર જાનર, મા તે વગર મૂડીનું વળતર મા તે વહાલ ભરેલી વીરડો, મા તે મંદિર કેરો દીવાલો.

જગતમાં આવવાનું બારણું એટલે મા, વગર ભાડે નવ મહિના પેટમાં રાખે, સંપૂર્ણ સંતાનો માટે જીવતી એટલે 'મા'. મા એટલે દરેક સંતાનની હાલતીયાલતી દેવી. નવ મહિના મા 'નાં ઉદરમાં રહી મા અને બાળક બંને એકબીજાના એક એક સ્પર્શન અનુભવે. સંતાનની પ્રગતિ માટે આપણું જીવન સમર્પિત કરે છે.

આપણું પાલનપોષણ કરવાની સાથે જ જીવનમાં માર્ગદર્શક અને શિક્ષકની ભૂમિકા નિભાવે છે. આપણે આપણા જીવનમાં જે પણ પ્રારંભિક જ્ઞાન કે શિક્ષણ મેળવીએ છીએ તે આપણને મા દ્વારા જ આપવામાં આવે છે. એ જ કારણ છે કે, મા પ્રથમ શિક્ષક તરીકે પણ ઓળખાય છે. આપણા આદર્શ જીવનના નિર્માણમાં આપણને આપણી માએ આપેલી શિક્ષા પૂર્ણ મહત્વ ધરાવે છે કેમ કે, નાનપણથી જ મા પોતાના બાળકને સારા કાર્યો, સદાચાર અને હંમેશાં સત્યના માર્ગે ચાલવા જેવી મહત્વપૂર્ણ શિક્ષા આપે છે. જ્યારે પણ આપણે જીવનમાં રસ્તો ભટકી જઈએ છીએ તો આપણી મા હંમેશાં આપણે સદમર્ગે લાવવાનો પ્રયાસ કરે છે.

ઋગવેદનો એક શ્લોક છે તેમાં લખ્યું છે કે તને દસ પુત્ર થાય અને અગિયારમો પુત્ર તારો પિતે છે. ખરેખર આ સાચું જ છે કારણ સ્ત્રી દરેક રૂપમાં માતા જ છે. વેદોમાં સ્ત્રીને આઠ પ્રકારની માતા કહી છે. ધારણ કરનારી, જન્મ આપનારી, પોષણ કરનારી, ઉછેરનારી માતા જ કહેવાય.

હર શાસનાં વિશ્વાસ વધારે, શબ્દ ઓછા અને સ્નેહ વધારે, પુરાવા ઓછા ને પ્રેમ વધારે, માતાનું મૌન એટલે આશિષની હેલી. મા અભણ હોય કે ભણેલી સ્નેહનો દરિયો કહેવાય જ્યાં કાયમ ભરતી જ આવે. સતત સંતાનની દીર્ઘાયુ માટે પ્રાર્થના કરતી, માની કિંમત શબ્દોમાં ન જ વણી શકાય. એનાં દૂધનું ઋણ કદી નહીં ચૂકવાય, તે ચોક્કસ છે. માતા એટલે સંતાનને સુધારવા માટે અલગ અલગ રૂપ ધરે, ક્યારેક રાજગૌરી, દુર્ગા કે કાળી પણ થાય, છતાં 'મા' મમતાની મૂરત છે. એ છે ત્યાં સુધી સેવા કરજે પછી જ્યારે એ જગતમાંથી વિદાય લઈ લેશે એમની ગેરહાજરી સતત સાલશે. જ્યારે જીવ આપેલા આશીર્વાદ આપી જિંદગી સંતાનની પ્રગતિ કરે છે.

આમ માતૃવ એક ચમત્કાર છે, માતૃવ વગરની સ્ત્રી અધુરી જ કહેવાય. છેલ્લે એટલું જ કહી વિરમું છું કે, મરણ પામવાના હજારો રસ્તા છે, પરંતુ જન્મ લેવાનો, ફક્ત એક જ રસ્તો છે, એ છે મા'. દરેક વ્યક્તિ 'મા'ની અનંત જન્મોની કૃતજ્ઞ છે. -શ્રીદેવી પિનાકીન પંચોલી. (અમદાવાદ)

માવતર માવતર શબ્દમાંજ આખી દુનિયાનો સમાવેશ થઈ જાય છે. માવતરની સેવા એ જિંદગીનું સૌથી સુંદર અને સૌથી શ્રેષ્ઠ કર્મ છે. માવતરની સેવા કરવાને ક્યારેય અન્ય ભાગના સમાધેશ હોઈ શકે. ગંગા જેવો નિર્ભય, યમુના જેવો વિશાળ અને સરસ્વતી જેવો જ્ઞાનપૂર્ણ છે. માતૃપ્રેમ ગંગા, યમુના અને સરસ્વતીનો ત્રિવેણી છે. માતૃપ્રેમ ગંગા, યમુના અને સરસ્વતીનો ત્રિવેણી છે. માતૃપ્રેમ ગંગા, યમુના અને સરસ્વતીનો ત્રિવેણી છે. માતૃપ્રેમ ગંગા, યમુના અને સરસ્વતીનો ત્રિવેણી છે.

પીલવ્યાં. આજે એમનાં જ બનાવેલા બાગમાંથી એ માણી જ હડપ્પુત? જ્યારે જ્યારે થાસ લીધો ત્યારે સ્વયં મુરઝાઈને પણ મીઠી સુગંધ આપી. આજે એ જ ફૂલની એક એક પાંખડી ખરી રહી છે ત્યારે આપણે સ્નેહનું એક ટીપું પણ છોટી નથી સકતા? સાચું કહું તો આપણા જીવન ઉપર આપણા કરતા માવતરનો હક વધારે છે, કારણકે પોતાની જાતને નીચીવેને આપણને સજાવ્યા છે. જીવનના ઉચ્ચ શિખરો પર પહોંચવા માટે એક પાયાની શરૂઆત કરી અને આજે એ મહેલની નીચે એ પાયાને જ ક્યારી રહ્યા છીએ કે જેની પર આપણા મહેલનો સંપૂર્ણ આધાર રહેલો છે? પણ જો એ પાયો હલી જશે તો એ મજબૂત ઈમારત પળવારમાં ધસી પડશે.

સર્વે માવતર વતી એક અરજ અને પ્રાર્થના કે, આપણા મહેલના મજબૂત પાયાને આપણા બાગના માળીને, આપણા જીવન રૂપી ફૂલની સુગંધને સાચવી રાખવી એ આપણી ફરજ છે. કોઈએ કહ્યું છે ને કે, માવતરનું ઘડપણ જ્યારે બાળપણ બની જાય, ત્યારે સંતાનોએ બાળપણ મૂકી માવતર બનવાનું હોય છે. એટલે જ કહેવું ગમશે કે, દેવાલી સુગંધ, સિંચ્યું પરસેવાનું પાણી, મુજ જીવન કેરા બાગના, એ રાજાને રાણી.

-શૈલેષ ભોઈ 'શાશુ' (લુણાવાડ)

દાશા! વેકેશન પડી ગયું,

બસ મનમાં એક જ વિચાર પિયર જવાનો. ધરના સઘળા કામ પતાવી લીધાં, ચાર પાંચ દિવસ અગાઉ બધી તૈયારી કરી લીધી. શાકભાજીનો, કરિયાણાનો સ્ટોક કરી લીધો, નાસ્તાના ડબ્બા બનાવીને તૈયાર કરી લીધાં. પિયર જવાના હરખમાં એકસામટા કામનો થાક ક્યાં દેખાય છે? બસ રહ્યું હવે છેલ્લું કામ થયેલો ભરવાનો. ઘડીબંધ ઈન્કરી કરેલાં કપડાં થયેલાં ગોઠવી દીધાં અને બસ ચાલી નીકળી પિયર.

જાણે કે મથું પુલ્કું આકાશ. કોઈ સમયની પાલખી નહીં ને કોઈ રોકેટક નહીં, બસ અનહડ આનંદને અહળક વાતો. ચાર-પાંચ દિવસ ક્યાં જતા રહ્યા કંઈ ખબર જ ન પડી. વખત આયો કરી સાસરે જવાનો, અને કરી પાછો થયેલો ઠાંસીને ભર્યાં કંઈ સમાતું ન હતું. અને સમ્મીનો બસ એક જ સવાલ, એટલું તો શું વધી ગયું કે સમાતું નથી?

ગળે રોકાયેલો ડુમો શબ્દો દ્વારા બહાર નીકળી જ ગયો. મમ્મી કપડાં તો એના એ જ છે બસ થોડી લાગણી અને યાદો વધી ગઈ છે!! સાસુએ કહ્યું કે, પારાયશી તું લાવી છે જ શું? લાવી છું એક યાદોને ભરપૂર લાગણીઓ, મમ્મીએ કહ્યું કે, સહી લેવાનું પણ બોલવાનું નહીં! સાસરીયાનો વાતો સાસરીએ જ રાખવી, પિયરની વાતો પિયરમાં જ રાખવી.

મા, હું માનતી નથી તું નથી હવે. હૃદયમાં વસીને નાંદિમાંથી જવાબદારીનું એલામ મુકી જગાડે છે. તારા ગયા પછી તારા સંસ્મરણોના સઘરાવે જીવવાની આદત પાડી છે. જીવી લઈશ પૂરી જિંદગી તું નહીં પાછી તારી યાદો તો છે ને!! મા એક પિયર તો છે જ્યાં અગણિત વખત આમંત્રણ વિના આવી શકાય, ડેર ભેલ વગાડવા વગર ધડપંક દરવાજા ખખડાવીને જઈ શકાય. જ્યાં બાળપણ વિતાવી ધમાલમસ્તી અને પરીઓની વાર્તા રહી ગઈ છે.

જ્યાં ઠાઈનિંગ ટેબલ પર હંમેશાં એક પુરશી પ્યાલી જ રહેતી જ્યાં હું મન ફાવે ત્યારે આવી જતી ને જાણે, ક્યારે આવવાની, ક્યારે જવાની, કેટલું રોકાશોના સવાલ જવાબ આપવાના હોતા નથી, પણ જતી વખતે અન્યુક મા તું પૂછતી કરી ક્યારે આવશે અને સાથે ઢગલાબંધ સવાહ સૂચનો છોડરીઓનું ધ્યાન રાખજે, અમને પહોંચીને તરત ફોન કરજે. દિવસમાં એક વખત કોઈ પિયર. મા તું એક છે. તારી યાદો અનેક છે. -રીટા ત્રિવેદી (સુરત)

બા...

નાનપણમાં જ્યારે રમતા રમતા ઢોકર ખાઈને પડી જતી ત્યારે, જો ક્રીડી મરી ગઈ, ઘટ...! મારી દીક્રીને વગાડું... કહી રડતાં રડતાં હસાવતી... ને ચૂપચાપ પાણીમાં બે ત્રણ ટીપાં જમીન પર છાંટીને કહેતી, જો શ્રે ધરતી મા પણ રહે છે, કદી દે હવે નહીં રડવું... ત્યારથી લઈને જીવી ત્યાં સુધી કોઈ પણ તકલીફમાં આંસુ આવી જાય તો કહેતી, x ચિંતા ન કર, બધા સારાવાના થશે, હું બધા રાખું છું ને... એ બાધા આપવી રાખતી બા હવે થયી. હવે કોઈ બાધા આપવી રાખતું નથી, પણ એ મમતાભર્યાં આપણે આજ પણ કાનમાં સુંજે છે. તે ખૂબ સરસ ગાતી... તેના ભજન, ગીત આજે પણ યાદ છે. ... બાને ગમતી એક કવિતા, કદાચ તે જ્યારે ભણતી ત્યારે તેના ભણવામાં આ કવિતા આવતી... તે શબ્દો આજે સમજાય છે.

અરર બાહુડા બાપલા અહો જનની મા હવે સ્વર્ગમાં જતી. સમજશો નહીં શું થઈ ગયું રમકડું ક્યું હાથથી ગયું. દિવસ બે સહુ લાડ પૂરશે દિવસ બે દયા સર્વ રાખશે પણ ન છાટીએ કોઈની તમે રઝળતા હવે એકલા રહો... x તવ પિતા સદા વહાલ રાખશે પણ ન માતાની ખોટ ભાંગશે. તમ કદી પૂછો મા ગઈ કહ્યાં દિવસ બે જરા ગામકો ગઈ. અરર એ તમે કેમ માનશો રી રી મુખો ના સુકાવજો અરર બાહુડા..... x આજે પણ દર્દમાં ડૂબેલા સ્વરે ગવાતું આ ગીત કાનમાં સુંજે છે. બા, અમે ખુશ છીએ. તું જ્યાં હોય ત્યાં જીવનની બધી ખુશીઓ પામે તેવી પ્રાર્થના સાથે હંમેશા તને યાદ કરીએ છીએ. અમારા માટે તો હવે દિન Mother's Day જ છે હો...! -નલિની રાવલ (વડોદરા)

મા જગતના સૌ સ્નેહી સંબંધોમાં માતાનું સ્થાન સર્વોચ્ચ અને અનન્ય છે. માનો ખોળો એટલે સ્વર્ગ, નિસ્વાર્થ પ્રેમની અમૂલધારા. માની સગાઈ એટલે લોહીની સગાઈ. માનો પ્રેમ ગંગા જેવો નિર્ભય, યમુના જેવો વિશાળ અને સરસ્વતી જેવો જ્ઞાનપૂર્ણ છે. માતૃપ્રેમ ગંગા, યમુના અને સરસ્વતીનો ત્રિવેણી છે. માતૃપ્રેમ ગંગા, યમુના અને સરસ્વતીનો ત્રિવેણી છે. માતૃપ્રેમ ગંગા, યમુના અને સરસ્વતીનો ત્રિવેણી છે.

મા માતૃપ્રેમ જિંદગીનું મૂર્તિ. માતાના પ્રેમથી હરખાતું હેયું નિહાળી સંતાન ધન્ય બની જાય. આકાશમાં સૂર્ય ઊગવાનું ભૂલી જાય, હિમાલય ઝગી જાય, નક્ષત્રો પોતાના સ્થાનેથી ચલિત થઈ જાય, પરંતુ માના પ્રેમમાં કદી ઓટ આવતી નથી. કવિ ખોટાદકરના શબ્દોમાં કહ્યું તો, ગંગાના નીર તો વધે -વટે રે લોલ, સરખો એ પ્રેમનો પ્રવાહ રે, જનનીની જોડ સખી નહીં જો રે લોલ માતાનું હૈયું તો હેમંતની હેલ. માતાનો પ્રેમ નથી ઉછા કે નથી શિત. ભૂગોળની પરિભ્રમણમાં કહું તો માતાનો પ્રેમ સમશીતોષ્ટ છે.

મહારાજા 'છત્રપતિ શિવાજી'ને ઉછેરવા માતા જીજ્ઞાબાઈએ જંગલમાં ભટકવું પડ્યું. પોતાના બાળકને મુશ્કેલીમાં પંજામાંથી છોડાવવા તેમણે મહેલના સુખ શાહીબોનો ત્યાગ કરી પહાડોમાં રહી શિવાજીને બહારદુરપૂર્વક લડતા શીખવાડ્યું. xજે કર જુલાલે પારણું તે જગત પર શાસન કરે. x આમ માતા જીજ્ઞાબાઈએ શિવાજીનું પારણું ઝુલાવી તેમનામાં

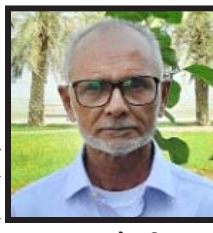
ઉત્તમ સંસ્કારોનું સિંચન કર્યું. એ સંસ્કાર થકી શિવાજી સફળ રાજ્યકર્તા પુરવાર થયા. એ રીતે વનરાજને ગુણસૂરોએ, સિદ્ધરાજને મીનભદ્રવીએ અને ગાંધીજીને પૂતળીબાઈએ જે સંસ્કાર ધન આપ્યું હતું તે ક્યાં અજાણ્યું છે! 'વોલ્ટર' બાળપણથી જ ભયંકર રોગ લકવાથી પીડિત હતો. ડોક્ટરોએ તેની ચાલવાની આશા છોડી દીધી હતી. તેની માતાએ આપેલી હિંમત અને પ્રોત્સાહનથી વિકલાંગ વોલ્ટર ઊંઠી ફૂંદની હાલતમાં 'વિશ્વજિજ્ઞાતા' બની શક્યો.

શિક્ષકો બાળકોને પુસ્તકોનું જ્ઞાન આપશે, જ્યારે જીવન જીવવાની સાચી કેળવણી બાળકોને માતા દ્વારા મળે છે માટે નેપોલિયને કહ્યું છે કે, xએક માતા સૌ શિક્ષકની ગરજ સારે છે. જે બાળક માતૃપ્રેમથી ચલિત રહી જાય છે, તેના જીવનમાં કદી ન પૂરી શકાય એવી ખોટ રહી જાય છે. કવિ પ્રેમાનંદે સાચું જ કહ્યું છે, ગોળ વિના મોળો કંકાર, માત વિના સૂનો સંસાર.

મા પશુની ભૂં કે પછી પક્ષીની, એનામાં પોતાનાં બચ્ચાં માટે અપાર સ્નેહની સરવાળી ફૂટી નીચે. માના ચરણ તળે સ્વર્ગ છે. એવું 'કુરાન'નું વાક્ય પણ માતાની જ ગાથા ગાય છે. માતા હતાશાની આશા છે, ભાંગ્યાની બેગ છે, નાસીપાસની પ્રેરણા છે. તેથી જ તો કવિ બહેરામજી મલબારીએ કહ્યું છે કે, અંધો દઈ સો જન્મ એવું ના તુજ લહેવું. અંતે કવિશ્રી કરસનદાસ માણકની 'જયોતિષામ' કાવ્યની પંક્તિથી લખાણ પૂર્ણ કરીશ... મોડી મોડી ખબર પડી, બા તું જ છો જયોતિષામ! -દીનાજ પટેલ (નવસારી)

મારી મા..

મા ને ગુજરી થયા ને દસ વરસ થયાં. મા, ૭૦ વરસની ઉંમર સુધી તો રસોડામાં બેસીને રસોઈ બનાવતા, સવારમાં વહેલાં ઊઠીને અમારાં માટે ભાખી બનાવતા. તેઓ ચા કડક મીઠી પીતાં. તેઓને પેટનું અલ્સર થયા પછી માટે ભાગે ચોખ્ખાં ધીમાં પકાવેલ મોળું ફૂળીનું કે તુરિયાનું શાક જ વધારે પાતાં. રાજકોટ જિલ્લાના જસદણ ગામની બાણીમાં આવેલ કોટડા પીઠા ગામે તેઓ જન્મેલાં અને મોટા થયેલાં. અક્ષર જ્ઞાન નહોતું લીધું પણ ડોશી વૈદું અને અમુક ડહાપણ અને સંસ્કારો એમને વારસામાં મળેલ હતાં એટલે અમને છોકરાંઓને તાવશરદીમાં મામેજવો, કડુ કરિયાતું અને સુદર્શનચૂર્ણનાં ઉકાળા પિવડાવતાં, શરદીની તકલીફમાં સુંઠની પોટલી પાછી પીવાની માટલીમાં નાખીને, સુંઠની અસરવાળું પાણી અમને પિવડાવતાં. અભણ હોવા છતાં, તેઓ પાસે ગુજરાતી રૂઢિ પ્રયોગો અને કહેવતોનો ખજાનો હતો. ૬૦ વરસ પહેલાં અમારાં ઘરે, અઠરાવિયે બે ત્રણ વાગે મહેમાન જમવા આવી જાય, અંધિયા આવે અને કંઈક મીઠાશ પીરસવી પર એટલે મારી મા, શી-સાકર નાખીને કેંગા પાક બનાવીનાંબે અથવા લાપશી/સાસુએ કહ્યું કે, પારાયશી તું લાવી છે જ શું? દરવાજાઓવાળું રસોડું અજવાળિયું અને હવાખાલીઓ, જાળીઓ સાથેનું હતું. આ નાનાં રસોડામાં, એ સ્લાઈડિંગ દરવાજાઓવાળો મોટો કબાટ ભીંતની અંદર જડેલો હતો અને બીજો પાનાવાળો કબાટ બહાર હતો, એ સિવાય રસોડાની ચારેય તરફ અબરછાઈ હતી.

સલામ મારીમા (વાલેદા) પર. -ઈશ્વરીમ ત્રવાડી (દુબઈ)

મા - મમતાનું વહેતું ઝરણું

આપણી ખુશીમાં જેની ખુશી એટલે મા આપણા દુઃખમાં જે દુઃખી એટલે મા. મા એટલે મમતાનું વહેતું એવું ઝરણું જે ક્યારેય થોડો આરામ લેવા પણ ઊભું નથી રહેતું. જે પોતાની જિંદગીની જરા પણ ચિંતા કર્યા વગર આપણને જીવન આપે છે. મા એટલે જ્યારે આપણો જન્મ પણ નથી થયો હતો ત્યારથી જ જેનો આપણી સાથે લાગણીનો સંબંધ બંધાઈ જાય છે. નવ મહિના આપણને પેટમાં રાખીને બધી જ તકલીફો જો દુનિયામાં કોઈ સહન કરી શકે તો તે ફક્ત એક મા હોય છે. મા સિવાય આ કોઈનું પણ કામ નથી. જે ઘણી બધી વેદના સહન કરીને આપણને જન્મ આપે છે. મા જેની જવાબદારી આપણે જન્મમાં ત્યારથી જ શરૂ થઈને જીવનભર રહેતી હોય છે. નાનાં હોઈએ છીએ ત્યારે આપણને પાતાં નથી આવડતું ત્યારે એક મા જ હોય છે કે જે આપણને પ્રેમથી ખવડાવી શકે છે. આપણાં બધાં જ નાટકો એક મા જ સહન કરી શકે છે. ભલે આપણે મોટાં થઈ જઈએ પણ એક માની જવાબદારી કંઈ ઓછી નથી થઈ જતી. પણ જેમ જેમ મોટાં થઈએ છીએ તેમ તેમ માની જવાબદારી વધતી જાય છે. જેને ક્યારેય પણ એમ નથી થતું કે યલો આજે હું આરામ કરી લઉં, બધી જવાબદારીમાંથી એક દિવસ રજા લઈ લઉં. જ્યારે રવિવારે બધાંને રજા હોય છે પણ માની સ્વૃટી તો ચાલુ જ હોય છે. ક્યારેક આપણે માની વધારે પડતી લાગણીથી અકાળાઈ જતાં હોઈએ છીએ અને તેની જોડે ઝઘડી પણ લઈએ છીએ. તેને જૂવાણી પણ કહી દઈએ છીએ. આપણે જ્યારે માને આવી રીતે ગમે તેમ બોલીએ છીએ ત્યારે તેનાં દિલ ઉપર શું અસર થતી હોય છે એ વાત આપણને ત્યારે નથી સમજાતી. પણ ત્યારે સમજાતી, પણ ત્યારે આપણે મા બનીએ છીએ.

જ્યારે મા આપણને કોઈ વસ્તુ કરવાની ના પાડે છે ત્યારે આપણે તેને એમ કહી દઈએ છીએ કે તને આ બધી વાતમાં ખબર ના પડે. પણ આપણે ભૂલી જઈએ છીએ કે આ ચિંતામાં તેનો જ પ્રેમ રહેલો છે. તે આગળનું ભવિષ્ય જાણતી હોય છે અને તેથી જ જ્યારે કોઈ વસ્તુ તેને પાટી લાગતી હોય છે ત્યારે તે ના કરવા માટે આપણને સમજાવતી હોય છે જેથી પાછળથી આપણને પસ્તાવો ના થાય. તો આવી હોય છે મા, જેની ખુશી ફક્ત અને ફક્ત આપણે હોઈએ છીએ.

-પિકી પરીખ (અમદાવાદ)

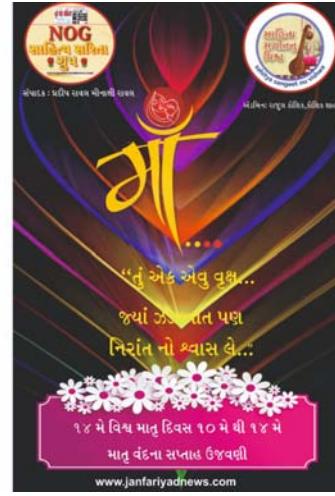
આજે 'મધર્સડ'

ના દિવસે હું મારી સુબીબા અને સમુબા ની વાત કરવા માંગું છું. ૧૪ વર્ષની ઉંમરે પિતાનું ગુસ્તામુખ્યાં પછી સુબીબા અને સમુબાએ જે અમ ત્રણ ભાઈ-બહેનોની કાળજી લીધી છે તેટલી કદાચ તેમણે પહેરેલ સોનાનાં ઢાગીનાની પણ નહીં લીધી હોય. ૩૪ વર્ષ ની વયે વૈધવ્ય ધારણ કરનાર મારી અભણ સુબીબાને ભલાતરનું મુંઢવણ છે તે બરોબર ખબર હતી. ત્રણે દીકરા-દીકરી બરોબર ભણે તેનું ખૂબ ધ્યાન રાખતી. ન્યુ ક્લોથ માર્કેટનાં વેપારી પાસેથી પોળનાં અનુભાઈની ઓળખાણથી વર્ષની સૂઝનાની ફી અને નોટપુક અને ચોપડીઓ લઈ આવતી. આંખે ઓછું દેખાતું હોવાં છતાં પોળનાં દરજી પાસેથી બેન્ક ટાંકવાનું કામ લઈ આવતી અને તે આવકમાંથી અમારી જરૂરિયાતો પૂરી કરતી. પિયર અને સાસરાની જીવણી, નણંદ અને ભાભીનું, ભત્રીજાઓ અને ભાભીયાઓનું બેલન્સ એ બખૂબી થી નિભાવતી. જે જોઈને અમે સંબંધનું મહત્વ સમજ્યાં છીએ. જો કોઈને દુનિયાની શ્રેષ્ઠ માથી નવાજવી હોય તો તે અમારાં સમુબા છે. મારાં પપ્પાની મા એટલે કે મારાં દાદી તું મૂળ નામ શણગાર બા. આ નામ તેમનાં સાસુનું હતું તેથી તેમનું નામ સમુબા મોહનદાદાએ પાડ્યું. કોઈ સ્મૃત વાળો ધ્યાનિંગ તો તેમની પાસેથી શીખે! મહિને ૧૦૦/- રૂપિયા કમાતા રતીલાલ દાદાનું ઘર સમુબા પુરાતંત્રવાળા બજેટથી ચલાવતા. પોળના રખારીનો વ્યાજે પૈસા આપી તેના વ્યાજમાંથી ઘરે દૂધ ફી આવતું. આપણે પ્રશ કરી છેલ્લો કોળગો કરીએ અને આ આપણાં કપમાં ગળાતી હોય. દીકરા-દીકરી અને વહુઓ દરેકને જે ટાઈમ ઊંઠે તે ટાઈમ તેમનાં ટેકર મુજબની યા બનાવી આપવાની. તેઓ માતાનાં કે સારા દિવસની શરૂઆત માટે સવારે પ્રભુનું નામ દેવું જરૂરી છે તેમ સારી ચા પીવી પણ જરૂરી છે. દરેક વહુને તે ગરમ ગરમ રોટલી કરી જમાડે. તે પરંપરા પેઢી દર પેઢી ચાલુ રહી. રસોડામાં તેમનું એકચકી શાસન. કોઈ વહુઓને પણ એટલી નહીં. તેઓ કહેતાં, મારાં દીકરાંઓને તમારી કરેલ રસોઈ નહીં ભાવે. મારી બહેનને જમવામાં રોજ કદી જોઈએ. જે અમારાં સમુબા રોજ બનાવી આપે. આજનાં જુવાનિયાઓને તેનો ખ્યાલ નહીં આવે. એક જ તપેલાંમા ઉકાળેલી ચાનો કપ પીતાં પીતાં તમારી પત્ની પાસે તવીમાં શેકેલો શ્રેડ માંડી જોજે, તમને તેનો જવાબ મળી જશે. આવી મારી બે ય મધરને કોટી કોટી વંદન. -જીતેન્દ્ર કાન્તિલાલ શાહ (અમદાવાદ)

મા દિવસે હું મારી સુબીબા અને સમુબા ની વાત કરવા માંગું છું. ૧૪ વર્ષની ઉંમરે પિતાનું ગુસ્તામુખ્યાં પછી સુબીબા અને સમુબાએ જે અમ ત્રણ ભાઈ-બહેનોની કાળજી લીધી છે તેટલી કદાચ તેમણે પહેરેલ સોનાનાં ઢાગીનાની પણ નહીં લીધી હોય. ૩૪ વર્ષ ની વયે વૈધવ્ય ધારણ કરનાર મારી અભણ સુબીબાને ભલાતરનું મુંઢવણ છે તે બરોબર ખબર હતી. ત્રણે દીકરા-દીકરી બરોબર ભણે તેનું ખૂબ ધ્યાન રાખતી. ન્યુ ક્લોથ માર્કેટનાં વેપારી પાસેથી પોળનાં અનુભાઈની ઓળખાણથી વર્ષની સૂઝનાની ફી અને નોટપુક અને ચોપડીઓ લઈ આવતી. આંખે ઓછું દેખાતું હોવાં છતાં પોળનાં દરજી પાસેથી બેન્ક ટાંકવાનું કામ લઈ આવતી અને તે આવકમાંથી અમારી જરૂરિયાત

મારી તારા ખોળે...
સ્વર્ગ માણ્યું મેં,
મારી તારા ખોળે.
ઉપર આભ નીચે અંબર...
હું ઝુલેલુઓતેદિ,
મારી તારે ખોળે.
ભમે લઈ ભાલાભરીયા,
જીવોજગના સ્વાર્થી,
ત્યારે પણ કિલ્લોલ કલરવ...
મારી તારા ખોળે.
મોંમા દઈ કીળિયા,
મા તે મોટા ક્યા,
કેવી ગજબ હતી શાંતિ,
મારી તારા ખોળે.
તું બડાભાગી છો મા,
તેં સુખ આપ્યા ત્રિભુવન તણાં.
હું તો બિચારો આજ પણ,
મારી તારા ખોળે.
-કવિ દશરથદાન ગઢવી (ચરાહ)

આવવું છે પણ નહિ આવી શકું હું દીકરા.
બહાલખોભામાં નહિ લાવી શકું હું દીકરા.
તું મજામાં હોય તો હું પણ મજામાં હોઈ છું,
આ બધું તો નહિ જ સમજાવી શકું હું દીકરા.
સ્નેહના વાદળ છવાયા મારા મન પર છે છતાં,
ગાપટું તો નહિ જ વરસાવી શકું હું દીકરા.
કાળજામાં થાય ઠંડક એકે આલિંગનથી પણ,
ત્યાં સુધી નહિ હાથ લંબાવી શકું હું દીકરા.
આવ મળવા એકવખત, પાછો પછી ચાલ્યો જજે,
તું જ્યો તો નહિ જ અટકાવી શકું હું દીકરા.
જીવતેજીવત તું મળ, અંતિમ ઈજ્જત એક છે,
મોતને તો નહિ જ અટકાવી શકું હું દીકરા.
'દીપ' છે તું રોશની જગમાં તારી કેલાવજે,
તેજ માઠું નહિ જ કેલાવી શકું હું દીકરા.
-દીપકસિંહસોલંકી 'દીપ' આણંદ

માપ
શીખ ઉત્તમ આપતું એવો અમૂલ્ય ગ્રંથ છે મા.
પ્રાર્થના કે ગીત શીખવતો મનોહર છે છે મા.
પાનખર મજબૂર થઈને નીકળે પગલે જ પાછી.
બાળકોની જિંદગીમાં કોરોની બસ વસંત છે મા.
છાંચળી આપી સદા સંતાનનું ઈચ્છે ભલું એ.
વીરવી મમતા તણી યાદો મહીં જીવંત છે મા.
પૂર્ણ નિર્મળ પ્રેમ મૂરત ધૂવેલે જ્યાં વ્યાલ સાગર.
પાર મજબૂર કરાવે શાંતિ ચિત્ત અનંત છે મા.
સરળતા સ્વભાવની વાસ્તવ્ય મીઠું ઝરણજે.
ખાડ સુખ-દુખના ચહે ધીરજ શ્રદ્ધાને ખંત છે મા.
ના લગીરે સ્વાર્થ જે પરિવારના મજાકા પરોવે.
છોડવાનું શીખવે એ 'દિવ્ય'ત્યાગી સંત છે મા.
-દિવ્યા દેવિયા'દિવ્ય'(મુંબઈ)

મા.....
એ મીઠી સી ડાટ કટકાર
એ પ્યારથી ગળે લગાડવું
એ નાજુક હાથનો સ્પર્શ
જેણે આપ્યો મને જન્મ
પોતાના લોહીથીસીંચીને
વેદના વેદીને હાસ્ય આપ્યું મને
એ જ છે મારી 'મા' આજ એક
દિવસ યાદ કરવાથી કંઈ નહીં વળે. અરે! 'મા'તું તો મારા રોમ રોમ માં વસેલી છે.
'મા'ની વાતો ત્યારે જ સમજી જ્યારે તમે પુઠ 'મા' બનો.
માતૃવનું ઝરણું અવિરત વહેતું રહે. દિલની કોમળ લાગણીઓ
સમજે જે અને મહેસૂસ કરે એ
છે મારી મા.....
-વર્ષા ભટ્ટ "વૃંદા" (અંજાર)

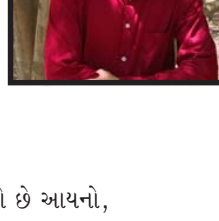
'મા સંસાર ચલાવે'
માનાં ઉર તણાંઅજવાળે,
બાળ દેહ જીવન પ્રગટાવે,
પાલન પોષણ કરી જગ શણગારે,
મા અનેક રૂપા બાળ લાલ લડાવે,
નિસ્વાર્થ પ્રેમ મા જગણે,
જીવન જ્યોતિ જગમાં પ્રગટાવે,
સ્વર્ગની અનુભૂતી માને ખોળે,
જગ જીવન ઋણી મા સંસાર ચલાવે,
ઈશ્વર ના દિશે જગમાં,
મા ભાવ ધરી જગદીશ આવે.
-કેતનકુમારકાંતિલાલબગથરિયા 'રાહી' (રાજકોટ)

લખું છું શબ્દ જ્યારે 'મા'
હુંકે મળી જાય છે એના અહેસાસ માં..
જેઉં છું એની આંખોમાં,
ભીંજાય જવાય છે એની લાગણીમાં..
'મા' તારા પ્રેમના હિસાબ માં,
નથી ગોઠવાતાં આંકડા ગણિત માં..
'મા' ધણા ઉપકાર છે તારા જન્મ આપવામાં..
બધું ભૂલી જઈશ પણ તું
ધબકડો સદા ધ્યાસમાં..
ગોતું છું શબ્દો તારા વર્ણન માં,
આ સૃષ્ટિ માં નથી કોઈ તારી તુલનામાં..
'મા' કંઈક આ એક જ શબ્દમાં,
જગત સમાયું છે તારા ખોળામાં..
- છાયા શાહ (મુંબઈ)

વીતેલાં એ દિવસોની સાલ હજુય યાદ છે,
મમતાથી ભર્યો 'મા' નો એ વ્યાલ હજુય યાદ છે,
કેવાઓરાતાંસેવ્યાંહશે!એ જીવ ઉદરેશીઅવતરે,
કઠણાંતનું કામદું તે સહન કર્યું હશે,હજુય યાદ છે,
ના જ્યો 'મા' તડકો,કે ના જોઈ શીતળ છાંય,
રમતાં-પડતાં મોટો થઈ જશે,એ વે 'મા' હજુય યાદ છે,
'મા' ના ખોળામાં વહે છે સાગર સરીખોરૂઝો સ્નેહ,
સુંવાળા હાથે શીશ મારું પંખાળું હજુય યાદ છે,
કોઈના આવે 'મા' શબ્દનાતોલે,એ જ મારા સુખ-દુ:ખનો છે આયનો,
કલમમાં વહેતો લખું શબ્દ 'મા',મને હજુય યાદ છે
-સૂરશબ્દ.
-પ્રજાપતિ મેહુલ(ભુજ-કચ્છ)

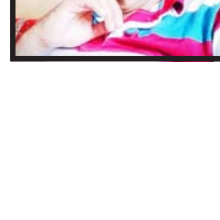
બા તારી છબી જોઈપ.. ને
ના રંગ છે, ના પીંછી,સદાય મનમાં તારો ચિતાર,
લાગણીનો ઉભાર છે,વ્યક્તતાનો કરું હું વિચાર,
મનમાં સદા રહે છે,બા,તારી મુખાકૃતિ સ્નેહાળ,
તારું હાસ્ય, સદા યાદ,જાણે ભાવભરી કવિતા,
હાથ ફરતા હતા પ્રેમથી તારા, શીર પર મારા,
તારે ખોળે માથું મૂક્યું, જાણે ઈશની શરણાગતિ,
પ્રેમરૂપી સ્પર્શ જ તારો,જાણે અલૌકિક આનંદ,
શ્વેત જ વંબી ગઈ,જાણે દ્રશ્યમાં થઈ એકાકાર,
તારા પ્રાણથી પણ પ્યારો,ગણ્યો મને દિલથી,
જાણે પ્રેમરૂપી દુલારથી,મૂલ સજીવ્યો મને,
ઋણ તારું ક્યાંથી ચૂકવાયો,જન્મોજન્મથી,
ઋણી તારો રહીશ,પુદ્ગા આત્માની ભીતરમાં,
-દિલીપ સી સોની (અમદાવાદ).

વાદળ બની એ વચ્ચે આવી જાય છે,
કોઈ જ્યારે લાલ આંખ કરવા જાય છે.
વાંક મારો છે કે સામેવાળાનો પછી જુએ છે,
પહેલા તો મારી પડમે ઉભી રહી જાય છે.
વાસ્તવિકતાને વાર્તા સાથે એવી રીતે જોડે,
ભાવ,અભાવ,સ્વભાવને સમજાવી જાય છે.
એકલતામાંઆઘાતમાં પણ હું બોલું xમાx,
ત્યાં તો પ્રેમભર્યા વાદળ બની વરસી જાય છે.
હોય પાસે કે ના હોય, xમાx શબ્દ જ કાઢી છે,
ઉદાસીનેઉદાસી નવી ઉજાસ કરી જાય છે.
-રોક ચંદ્રકાન્તભાઈ જોષી (કલોલા)

માની યાદ આવે છે
હર ધરી હર પળ અક્સર માની યાદ આવે છે,
મમતા - ઝંપનાનો અવસર માની યાદ આવે છે.
મા વિના જીવન ખાડું ઝેર સમાન બની જાય છે,
હાલવરડાં સાથે ઘડતર માની યાદ આવે છે.
હક કરીને હું જે માંગુ તે હસતાં હસતાં આપે,
મમતા વેભવ નવતર માની યાદ આવે છે.
જિંદગીભર પેટે પાટા બાંધી સંતાનો મોટા કર્યા,
મુશ્કેલીનું જે ગણતર માની યાદ આવે છે.
મા તો છે દયાવાન અને વાસ્તવ્યની સાક્ષાત દેવી,
મા છે ઈશ્વરનું સાક્ષાત અંતર માની યાદ આવે છે.
-દિનેશ નાયક 'અક્ષર' (સરડોઈ)

'મા' તારાં પગલે
વાસ્તવ્યની મૂર્તિ બની વહાલ તું વરસાવતી,
કરુણાનીદાગી બની આશ્રય સોને અપાવતી,
સહનશીલતાની મૂર્તિ તું ઢાલ બની બચાવતી,
અન્નપૂણાની દેવી તું મધુ ભોજન પકાવતી,
મમતાનીમૂરત બની સ્નેહથી સોને જમાડતી,
કુશળ ગુણિણી તું ઘરની ધરોહરસંભાળતી,
સ્ત્રી છે તું બબ્લે કુટુંબને લાગણીથી જોડતી,
સુખે-દુ:ખે સમ રહેવાની કોશિશ સદા કરતી.
બાળનાં રક્ષણ કાજે પ્રભુનેહરપ્રણામી.
મા, શું કહું તને ! તું તો વહાલની સરિતા છો !
મા, હું પણ તારાં પગલે ચાલી,
મા બનીને જીવનનાં બધાં કિરદારનિભાવતી.
-પૂર્વી સુનીલ પટેલ. 'ઈશાની' (વલસાડ)

હેતના નીરશી ભીંજવે એક મા,
ઘાવને સ્પર્શથી રૂગવે એક મા.
આંગણું, પારણું, ઓરડો પુશ છે,
રોજ સોને સમય કાળવે એક મા.
શિશુને રોજ એ ઈ નવું શીખવે,
એકડો ઘૂંટના શીખવે એક મા !
ઘર અહીં બાગ છે, મા અહીં ફૂલ છે,
નિત્ય સુવાસ જો ઠાલવે એક મા!
એક મા ખૂબ વિશાળ છે એટલે,
ઘર સમા વિશ્વને સાચવે એક મા !
-હરીશ જસદણવાળા (રાજકોટ)

|| મા ||
મા તો ઈશ્વર સમ થઈને મળી,
સર્વ બાધાઓએથીજ ટળી છે.
જીવન, તપ કે મુશળધાર વર્ષા,
છત્ર કવચ થઈ જન્મે જ મળી છે.
મોક્ષની બાળકને ક્યાં કઈ પડી,
મોક્ષથી મીઠી એણે ચૂમીઓ ભરી છે.
યાદ જ્યારે પણ મા તારી થઈ આવી,
આંખમાં ગંગાજળ, તું વહેતી મળી છે.
મા મંત્ર આ જગમાં છે સૌથી મોટો,
આવે દોડી, સાધના સર્વ કિકી પડી છે.
-ભરતસિંહજેઠવા (કચ્છ)

શીર્ષક - મારી મા
વહી ગયાં વર્ષો તને અહીંથી ગયાને,
વહી ગયાં સમય રેતની જેમ સરકીને,
વહેતી રહી યાદો નટીના પ્રવાહની જેમ,
'મા' તું ના ભૂલાઈ ક્યારેય એક રતીભર!
દરેક કામમાં ઝાંખી થયાં કરે તારી!
દરેક ભોજનમાં તારો સ્વાદ અનુભવું!
ડગલે ને પગલે હું તને જ નિહાળું!
અત્ર, તત્ર, સર્વત્ર સઘળે તને જ હું પામું!
સમય પણ લાચાર 'મા'ની યાદ આગળ!
ઈશ્વરેઅપૂરો 'મા'ની મહાનતા આગળ!
નહિ જડે જગમાં જોતે 'મા' તારાં જેવો!
પ્રેમની પૂનર્ગી આગળ પરમાત્મા પણ નમતો!
ક્યારેક ઉષાપી હશે વાત મેં તારી માવડી!
ના જાણી શકી મૂલ તારાં અસ્તિત્વનાં,
ના તારી શકી નિસ્વાર્થ સ્નેહ ભરેહું હેમું,
પળે પળ બની છે તારું અમૂલ્ય સંભારણું,
શ્વેતશ્વેત થાય એહસાસ મોન તર્પણનાં,
આજે ય સાવ અધૂરી તારાં વગર હું 'મા'!
નથી રહેવાતું જીવંત તને ગુમાવીને!
-પ્રદુલ્લા 'અમદાવાદ'

મારી મા
તનમાં હૃદયનાં તારનો ધબકાર છે મારી મા,
માણો ટેકે એ ધ્યાસને ભરનાર છે મારી મા.
ગમની કરચલી ક્યાં મુખેસજવા દે છે મને ?
અણમોલ નીકા સ્મિતને ઘડનાર છે મારી મા.
મા લાગણીના ધોધનું અણમોલ સત રત છે,
હર હર શ્લોકે એ હેલતનેસજનાર છે મારી મા.
જોજન દૂરી હો ભલે ઢાલ કાયમ બને,
મમ કોને શક્ય તો કરનાર છે મારી મા.
ક્યારેય ના અર્પી શકું એ ઋણનાંમોલને,
ઈશ્વરથી તો અણમોલ કિરદાર છે મારી મા.
-પારુલ ત્રિવેદી"પારુ" (હિંમતનગર)

તું હી છે ભગવાન
માં તું હી મેરા તીર્ય હે, તું હી હે મમ ભગવાન,
તું હી હે ગુરુ, ઓર તું હી મેરી પહેચાન,
અસહ તીરથ ધુમકે આયા, માં તુંજ દર્શન કી આશ,
આકર ખયા નિજ દ્વાર પે, , દીકી સકલ જગત કી માત
બહોત કષ્ટ સહાતુમને, તું હી હે સર્જન હાર,
જીત હમારીયાહતી સદા, પસંદ નહી તુજે હાર
તું હી શિક્ષક,તું હી હે ગ્રેક્ટર હે તુજ મે સબ અવતાર,
કૃપા નેવીભરસેમૈયા, 'રાજ' શકે ન કિરતાર
-રાજેશભાઈ એસ વ્યાસ 'રાજ' (મોરબી)

મા..
વ્યાલપનો દરિયો છે જેનાં બે નયન,
બોલો,કેમ લખું? એ મા પર હું કવન.
ઝેર પચાવી લઈ દુનિયાનાં સર્વળાં,
કાયમ હસતું રાખે છે માત, વદન.
જોખમ ઉઠાવી પુદની જાનનું એ,
નવ માસ સુધી બાળકનું કરે છે જીતન.
ભૂલી જાય પ્રસૂતિની પીડા પળમાં,
સાંભળતી જ્યાં બાળનું એ પ્હેલું રુદન.
થાસે થાસે ધબકે છે માનો પ્યાર,
માની મમતાનું રૂણી છે આખું અવન.
નિરંજન શાહ 'નીર'(ગાધીનગર)

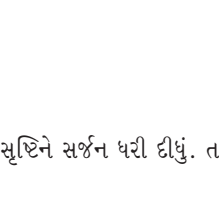
માં તું જિંદગી છો તુંજ જીવન બંદગી છો
માં તને સાદર નમન મારી શ્રદ્ધા અર્પણ
માં બધું ભૂલી શકું છું હું બસ તને નહીં,
મારી મુશ્કરાહટ ની વજહ માં તુંજ છો,
મારા તરવરાટ ની વજહ માં તુંજ છો,
મારી હંસી પુશી ની વજહ માં તુંજ છો,
મારા સ્વાસ્થ્ય ની વજહ માં તુંજ છો,
મારી સશક્ત મન ની વજહ માં તુંજ છો,
આજ હું જેપણ છું માં વજહહુંજ છો,
મારી સફળતા ની વજહ માં તુંજ છો,
માં તું માડું જીવન છો તું માડું ઉપવન છો,
તું મમતા ની મૂર્તિ છો કમતા ની પૂર્તિ છો,
માં તું પુખ પ્યારી છો તું સૌથી ન્યારી છો,
માં તું સ્નેહ તું ફૂલ છો આનંદ તું મુળ છો,
માં તું જિંદગી છો તુંજ જીવન બંદગી છો,
જય હો ભિખીન જોશી (રજકોટ)

'મા'
જવાબદારી અનેક પણ પાત્ર એક જ 'મા',
સબ્યો અનેક પણ ઘરનું ઘરેણું એક જ 'મા'.
ભરપૂર વહાલને સ્મિત તો દરિયો છે 'મા',
આંસુનો કિનારો ને સહનશીલતાની મૂરત 'મા'.
પિતાનો ધબકારો 'મા', દીકરાનો હાસકારો 'મા',
દીકરીનો સહવારો 'મા', પરિવારનો ઉજાસ 'મા'.
સંસ્કારનો પાઠ 'મા', હુંકે નો ખોળો 'મા',
પ્રેમનો પર્ચાય મા', લાગણી તો દરિયો 'મા'.
સુખની અનુભૂતિ 'મા', મમતાની મૂર્તિ 'મા',
સૃષ્ટિ નો ઉપહાર 'મા', ભગવાન નો અવતાર 'મા'.
નિનેશ પ્રજાપતિ "નિહર્ષ" (રાજકોટ)

હા મા થકી હું હું ! એણે પકડી, હાથ ચલાવી,
આંખ ખોલી,આંખ પરોવી, જીલતાં જીવનને,જીવનતાં
શીખવ્યું .
મારાં ચડતાં, પડતાં ,આપડતાં વલોવી જાતને મનોમન
એણે
કોણીથી,ગુસ્તાથી,ચમલ ધમાલચપટ ચીટી ચીટીયે ,
આંખ ખોલી,આંખ પરોવી,
જીલતાં જીવનને જીવનતાં શીખવ્યું.
'આલે લે લે માઠું ભચ્ચું' પડી ગયું?
'જો કીડીની મા મરી ગઈ' વાત ફેરવી-તોળી શીખવ્યું ,સઠતાં પડતાં આપડતાં! જીવનનાં
સરાણે,
પ્રથમ જન્મથી જીવનાં જોખમે નવ સર્જન રે કીધું .
આંખ ખોલી આંખ પરોવી
જીલતાં જીવનને જીવનતાં શીખવ્યું.
ઝડૂમી જિંદગી ઝંઝાવાતે વલોવી જાતને મનોમન એણે સૃષ્ટિને સર્જન ધરી દીધું. તારાં
ધોલ ધપાટ ને ચીટીયા મિટીયાથી નો'તી હું બીતી,

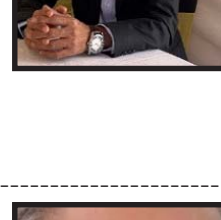
હા, હું રોતી'તી , કાને પકડી વાંકી વાળી પાંદે કોણી,
ધબાક ધમ ધમ પોકા તારાં
સબાક સોટી ખાતી મસ્તી તોફાન જીવન દરિયે ચપાટ ચીટીચીટીયે
આંખો ખોલી આંખ પરોવી
ઝીલાતાં જીવનને જીવનતાં હું શીખી ,
ઝડૂમી જિંદગી ઝંઝાવાતે સૃષ્ટિને સર્જન ધરી દીધું .
મારી મા!તું પરમકૃપાળુ , તું છે મારી જગદંબા, બહુચરા,મા કાળી સંસ્કારે રંગે રૂપે
માવરી મધુરી તું છો મારી.
-મુક્તિદા કુમાર 'મનચલી'(મુંબઈ)

એક એવી ઉખા જેના વિના થીજ રહ્યો છું.
સદા, સતત હું તેના સ્મરણમાં ઝૂરી રહ્યો છું.
નિરાંતનીનીઈરજ્યારેય આવી જાય કટોક,
લાગે ત્યારે કે 'મા'ના જ ખોળે ઉભી રહ્યો છું.
માળા ફરે ભલે રામ, કૃષ્ણ કે શિવના નામની.
કરતા દરેક મણકે નામ 'મા'નું જાપી રહ્યો છું.
તું જ છે મમતાનો પર્ચાય આપાય જાગતાં.
તારી કરુણાનો તાગ આજે હું પામી રહ્યો છું.
કોણ કહે છે કે હવે 'મા' નથી રહી દુનિયામાં.
એના આશિષથી તો 'સનમ' જીવી રહ્યો છું.
-મુકુલ દવે 'સનમ'.(અમદાવાદ)

જીવના ઉદ્ધાર માટે છે જરૂર માની સદા.
સ્નેહ ને સંસ્કાર માટે છે જરૂર માની સદા.
જે સતત સાહસ કરે સંસારના સમરંગમાં,
સ્વપ્ન હો સાકાર માટે છે જરૂર માની સદા.
મન વચન ને કર્મથી દઈ પ્રેરણા એ નિખરે,
વિશ્વાના આધાર માટે છે જરૂર માની સદા.
પુદને ઓગાળીને પ્રસ્થાપિત કરતી એ દરી,
માનવી આકાર માટે છે જરૂર માની સદા.
આપણા વ્યક્તિત્વ ધરતરમાં અભિવૃદ્ધિ કરે,
'શિલ્પ'નાં નિખાર માટે છે જરૂર માની સદા.
-શિલ્પા શેઠ 'શિલ્પ' (મુંબઈ)

ના, જરા પણ એવું ના વિચારતી હું ખુશ નથી,
'પુશ રહું છું' પણ પુશીઓ વાંઝણી લાગે છે મા.
હા સમય સાથે બધું થાય જ પડતું હોય છે,
પણ સમયને મારી સાથે દુરમની લાગે છે મા.
એમ વલખાં મારું પાણી બહાર જાણે માછલી,
'હું જે રીતે જીવું છું' એ વાજબી લાગે છે મા?
છતાં
જોઈ લે મારા વગર તું એકલી લાગે છે મા
-દીપક ઝાલા 'અદેત' (નેરોબી)

જન્મ દેનારી હૃદયથી કેટલું પીણાં છે,
રોઈ રોઈ હાથ રે ઘરડા ઘરે પસ્તાય છે .
ના મહેલો જોઈએ કે ના બીજું સુખ જોઈએ ,
કિરરાનાં સુખ ખાતર જિંદગી જીવાય છે .
શું કમી એવી રહી ધાવણ મહી એનાં કહે ?
પુંદ પાણી કાજ આજે ઘૂંટે તરસાય છે .
ભગનદિલની આ વ્યથા કોને કહું 'વાતક' કહો ?
ગાયની માફક ખરેખર લાગણી કતરાય છે .
-ગફુલ રબારી "શાતક"(બારેજ)

મારી મા'
વ્યોમ થી પણ વિશાળ તારાં મન,
ગાગરમાં સાગર સરખો તારો પ્રેમ,
ગંગાજળથી પણ નિર્મળ તારો પ્રેમ,
પળ પળ વહેતા ઝરણાં સરખો,
સતત વહેતો તારો અખૂટ સ્નેહ,
સંસ્કાર અને શિક્ષણ દેનાર ગુરુ તમે,
તમારા વિના જીવનમાં લાગે વડવાગિન,
તમારા વિના જીવન છે મૃગજાળ સમાન,
જેને કાજ સદી ત્યાગી,
શિક્ષણ જીવવાનું મન ધાય,
જેને કાજ પ્રભુ પણ છોડે વૈકુંઠ ધામ,
એ તમે જ તો છો,
'મારી મા'
-પ્રિયંકા કટારીયા,"સરગમ"(સુરત)

'મા'
પાવન પ્રીતનું ઝરણું મા છે, પાવન
પ્રીતનું ઝરણું.
બળબળ વહેતું એ ઝરણું મા છે,
પળ પળ વહેતું ઝરણું...પાવન પ્રીતનું ઝરણું
હું ત્યારે એ જ બચાવે, બની પ્રીતનું તરણું.
અંધારામાં મારગ સીધે
આસમાની ચાંદરણું... પાવન પ્રીતનું ઝરણું
અંબા સ્વરૂપા મા છે મારી, દુર્ગા સ્વરૂપા મા છે.
વિદ્યા દાયીની મા છે મારી,
લક્ષ્મી સ્વરૂપા મા છે...પાવન પ્રીતનું ઝરણું
શીશ નમાતું ચરણે એને, આશિષ એ વરસાવે.
કરી ગાલ પર મેશનું ટપકું,
પુરી નજરથી બચાવે...પાવન પ્રીતનું ઝરણું
પંખાએ છે પુચકારે છે, હાલરડું સંભળાવે.
છેડો ઢાંકી પડખે લઈને,
અમૃત પાન કરાવે...પાવન પ્રીતનું ઝરણું
-દેવેન્દ્ર જોશી (વડોદરા)

